

disk regi, og det må så indgå i udvalgets videre behandling af sagen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne bekræfte hr. Per Kaalunds iagttagelse, nemlig at det her er inspireret af Nordisk Råd. Man kan selvfølgelig altid diskutere, om vi ikke skulle have skrevet det, men vi henter jo altid vores inspiration forskellige steder fra, så det er det.

Når vi bringer det videre, er det selvfølgelig, fordi vi synes, at det er et godt forslag og det er et vigtigt forslag, som vi så laver til vores eget forslag. Men som forbrugeroplysning: Det er en helt korrekt iagttagelse, og det har vi ikke forsøgt at lægge skjul på.

Kl. 16.40

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

Danmark er med 10 års internationalt engagement i en fredsbevarende og fredsskabende indsats endelig ved at komme ud af tornerosesøvnens, som prægede fodnotefirserne. Den danske forsvarsvilje for dansk internationalt forsvarsengagement ligger på 92 pct. af alle danskere. Det er unikt. Verden har set, at lilleputlandet er krøbet ud af sit skjul. Vi tager et ansvar både sikkerhedspolitisk og via diplomatiet.

Erfaringer fra de sidste 10 år viser, at Danmark kan gøre en forskel, men de 10 år viser også, at det ikke alene kommer af billig portvin og slesk tale, men i høj grad af politisk vilje og konkret sikkerhedspolitisk opfølgning med soldater og militært isenkram.

Det er på tide, at erfaringerne fra dette internationale engagement breder sig til den danske venstrefløj, således at der opnås en mere realistisk indstilling til produktion og salg af våben. Militært isenkram er et uundværligt værktøj, når man skal forsvare sig selv eller alternativt stoppe tyranniske diktatorer, der træder menneskerettigheder under fode eller umotiveret angriber deres naboer.

Med denne erkendelse i bagehovedet skal debatten om dansk våbeneksport finde sit leje, altså også debatten om beslutningsforslag nr. B 41 om åbenhed og øget parlamentarisk indflydelse på våbeneksport. I Venstre finder vi, det er væsentligt med åbenhed og kontrol med våbeneksport. Der skal være faste rammer, som definerer,

hvem vi vil acceptere eksport til, samt hvordan et land mister dansk tillid, således at eksport ikke er acceptabelt.

Disse rammer har justitsministeren flot redegjort for i sit indlæg, og Venstre finder disse rammer gode og tilstrækkelige. Samtidig har regeringen fremlagt sin rapport, som beskriver den danske våbeneksport for 2000 og 2001. Der har været en række kommentarer til rapporten, som jeg er sikker på regeringen i sin gode vilje har lyttet til. Konklusionen for Venstres vedkommende er, at vi er meget tilfredse med niveauet for kontrol og åbenhed om dansk våbeneksport.

Derfor finder vi det i Venstre heller ikke nødvendigt at starte yderligere parlamentarisk kontrol af våbeneksporttilladelser, ligesom vi finder de eksisterende internationale våbeneksportaftaler, som Danmark har tilsluttet sig, fuldt dækkende.

Med disse bevæggrunde, jeg her har ridset op, kan Venstre ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag om øget kontrol med våbeneksport.

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet er principielt enig i, at vi har så stor åbenhed og gennemsigtighed som muligt, transparens, som det hedder på nudansk. Det gælder både nationalt og internationalt, det vil sige landene imellem.

Vi føler, at Danmark har en ganske restriktiv politik på området. Det er jo i princippet forbudt at producere og eksportere våben, medmindre man får en tilladelse til dette. Samtidig skal man jo nok være opmærksom på, at flere af de produktioner, som foregår her i Danmark, og som der også gives tilladelse til, jo har en såkaldt dobbeltanvendelse. Det vil sige, at en given komponent, det kunne være en kikkert eller lignende, kan anvendes både militært og civilt.

Der udgives jo årlige rapporter over tilladelser, og jeg synes, det er nogle gode rapporter. Dels står der, hvad de går ud på, hvem det er, tilladelsen bliver givet til, altså hvilket firma, dels hvor eksporten i givet fald skal gå hen. Det vil sige, at både firmanavn, økonomi, anvendelse osv. fremgår af disse redegørelser.

I øvrigt synes jeg, man skal bemærke, som det også fremgik af ministerens tale, at Danmarks produktion på dette område er ganske lille, i størrelsesordenen 500 mio. kr. om året, samt hvilke lande vi eksporterer til. Det er nemlig kun